

BORTFØRT OG HJEMVENDT

TIL DENNE LEKSJONEN

Tyngdepunkt: Gud er med folket sitt i eksil (2. Kong. 25; 2. Krøn 36, 13 – 23; Esra; Nehemia)

- Hellig historie
- Kjernepresentasjon

Om materialet:

- Plassering: hyllene med hellig historie
- Elementer: ørkenboks eller -sekk, Guds-folk-figurer, lenke, klosser, blått garn
- Underlag: Ikke noe underlag
-

BAKGRUNN

Abraham og Sara reiste fra hjemstedet sitt, et land hvor folk trodde på guder i alle ting: i naturen– i himmelen, i en elv eller i et tre. Forståelsen av at Gud selv kunne være fullt og helt på ethvert sted, holdt Abraham og Sara oppe helt til de kom til Kanaan, hvor Isak (Latter) ble født. Gud var der.

I denne leksjonen følge vi Guds folks reise langs den samme buen, men den gang i motsatt retning. Dette er en reise som påtvinges Guds folk, men likevel gjør de den samme forbløffende oppdagelsen: Gud var ikke bare på ett sted, i templet i Jerusalem. Gud var også i et fremmed og ukjent land. Guds nærvær finnes ikke "her" eller "der". Gud er over alt, og der venter han – på å bli funnet, og på å finne oss.

MERKNADER TIL MATERIELLET

Bruk ørkenboksen til denne fortellingen. Brettet med materiell for denne samlingen finner du øverst på bibelhistoriereolen, til høyre for "Arken og templet". Det viktigste elementet er en kraftig lenke, lang nok til å rekke tvers over ørkenboksen. Oppbevar lenken i en kurv for seg selv, så barna kan se den og undre seg over den når de går langs hyllene.

På brettet er også to lengder med blått garn for elvene Eufrat og Tigris, en trekloss som representerer Haran, og en større kloss for byen Babylon, som var omgitt av et kvadratisk mursystem. Du har også bruk for en del figurer for Guds folk.

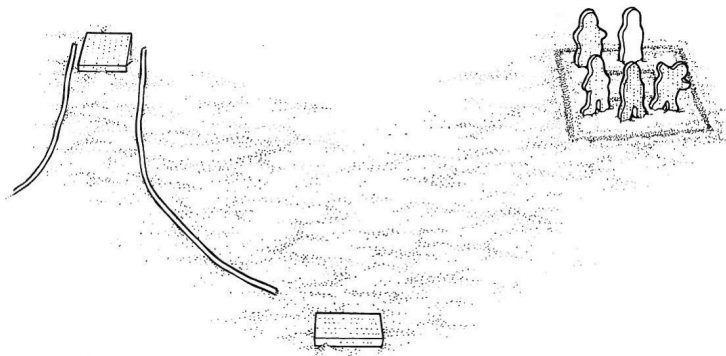
SÆRSKILTE MERKNADER

Tips til fortellingen:

Guds folk-figurene er i en kurv sammen med fortellingen om Utgangen. Du har brukt disse figurene i flere av bibelfortellingene som er beregnet for et høstsemester. Det er et poeng å

bruke de samme figurene, for det understreker at det er de "samme folkene", dvs Guds folk, som har gjort denne reisen sammen og gjort felles erfaringer av Guds flyktige nærvær. Når barna arbeider, må de bli enige om hvordan de skal fordele figurene seg imellom.

	DETTE GJØR DU	DETTE SIER DU
1	Når barna har komme til ro, henter du ørkenboksen til sirkelen. La lokket være på. Gå til hylla og hent brettet med "Bortført og hjemvendt". Du trenger også noen Guds folk-figurer fra "Utgangen".	Legg merke til hvor jeg går for å hente denne fortellingen.
2	Hvis barna er klare, tar du lokket av og begynner å fortelle om ørkenen. Du kan også begynne å beskrive den uten å ta av lokket.	Dette er ørkenen. Ørkenen er et farlig sted. Det er ikke noe mat eller vann der. Folk kan dø i ørkenen. Når vinden blåser, forandrer den seg, og snart vet du ikke hvor du er.
		Selv om det er varmt, må man ha mye klær på seg for å unngå å bli brent av den sterke sola. Når vinden blåser, stikker sanden ansiktet og hendene dine. Du må beskytte deg med klær. Om natten er det kaldt, og da trenger du mange klær for å holde deg varm.
	Sett en trekloss for Haran omtrent på midten i kanten nærmest deg. Sett en større kloss til venstre og lengst unna deg, til å representere Babylon. Legg de to lengdene med blått garn nær venstre kant for å vise elvene Eufrat og Tigris.	Ørkenen er et farlig sted. Folk går ikke dit uten at de er nødt.
3	I det høyre hjørnet lengst fra deg og nærmest barna markerer du med fingeren et kvadrat, ca 15 cm hver vei. Sett noen av Guds folk inni kvadratet. Strek også opp et rektangel inni Jerusalem, som skal være templet.	Dette er Jerusalem. Her er muren, og innenfor ligger templet, som ble bygd til Gud. Her er Guds folk. De visste at Gud var i templet, men de tenkte også at templet var det eneste stedet de kunne be til Gud.
4		Folk tenkte at de var trygge så lenge murene rundt byen beskyttet dem.

THE PEOPLE OF GOD IN JERUSALEM (STORYTELLER'S PERSPECTIVE)

5	Før hånda fra venstre mot høyre over ørkenen, for å vise at assyrerne kom fra øst.	Men så kom assyrerne og angrep byen. Det var forferdelig. Folk sloss, og noen sultet i hjel. Men til slutt dro assyrerne sin vei igjen.
6	Når babylonerne tar byen, børster du delvis ut linjene for å antyde ødeleggelsen.	Så kom babylonerne, og de dro ikke sin vei igjen. Kongen deres ville ha Jerusalem for seg selv. De rev ned murene og brente templet.
7	La noen få være igjen i byen, og begynn å flytte resten av figurene vekk.	De førte mange mennesker bort. Bare noen få ble igjen i landet.
8	Flytt folkene først mot deg, og så mot venstre og lengst fra deg, langs elva Eufrat til Babylon. Flytt hver figur langsomt, bare noen få skritt ad gangen. Du kan (om du vil) begrave en person underveis. Husk å holde hånden velsignende over graven.	Soldatene tvang Guds folk bort fra Jerusalem. Når de så seg tilbake, så de røyken fra den brennende byen, og lurte på om de noen gang ville få se den igjen. På veien gjennom ørkenen måtte de stå opp når soldatene ga beskjed. De måtte spise det soldatene bestemte og gå der hvor soldatene ville. De måtte gå til sengs på soldatenes ordre. De ble slitne. Noen døde. Det tok lang tid.
9	Når folket passerer Haran, tar du lenken og slipper den ned langs midten av ørkenen, mellom folket og Jerusalem. Metall-lenken treffer ørkenen med en vond lyd.	De var bortvist. De kunne ikke dra hjem.
10	Når folket nærmer seg Babylon, forteller du om hvor lei seg de var.	De hengte opp harpene sine i trærne langs den store elva. De kunne ikke synge glade sanger. De drømte om Jerusalem og templet, men de kunne ikke dra tilbake dit.

11	<p>Snu figurene slik at de vender seg mot Jerusalem.</p> <p>La venstre hånd «feie inn over» Babylon.</p>	<p>De snudde seg mot Jerusalem når de leste bønnene sine.</p> <p>Litt etter litt begynte det å gå opp for folket at Gud var på dette stedet også. Gud kom nær til dem når de samlet seg for å lese fra skriftene, fortelle historiene og be.</p> <p>Kongen i Babylon ga mange av Guds folk mulighet til å arbeide. De fikk sette opp handelsboder, og noen arbeidet for kongen. Det var et sjokk da kongen av Persia kom med sin hær og tok Babylon.</p>
12	<p>Når folket begynner å returnere, la dem gå tilbake samme vei som de kom, og la dem klatre møysommelig over lenken, en ad gangen. Når de "gjenreiser" templet, markerer du det tydelig i sanden igjen.</p>	<p>Men denne nye kongen lot noen av folket reise tilbake til Jerusalem. Noen dro sammen med Esra. De begynte å bygge opp igjen templet.</p>
13	<p>La to eller tre figurer gå tilbake den veien de kom, og la disse også klatre over lenken.</p>	<p>Noen flere fikk flytte tilbake. De dro med Nehemia. De bygde opp igjen murene rundt byen.</p>
14	<p>Ta opp lenken og legg den på brettet.</p>	<p>Nå var ikke Guds folk landsforvist lenger. De kunne fritt reise hjem. Vet du hvordan det gikk da? Det var ikke alle som reiste tilbake.</p>
15	<p>Beveg hånda over hele ørkenen.</p>	<p>Nå visste de at Gud var i det fremmede og ukjente landet. Og noen ble igjen der, for Gud var der også.</p>
16	<p>Tenk over historien et øyeblikk i stillhet. Så er det tid for å begynne undringen.</p>	<p>Nå lurar jeg på hvilken del av denne historien du likte best?</p> <p>Jeg undres hva som er viktigst.</p> <p>Jeg lurar på hvor du er i historien, eller om det er noe av den som handler om deg.</p> <p>Jeg lurar på om det er noe vi kan utelate, uten å miste historien.</p>
	<p>Når undringen er avsluttet, setter du materiellet tilbake på hylla og ørkenboksen på plass. Tilbake i sirkelen hjelper du barna med å bestemme hva de vil arbeide med i dag som respons på den fortellingen de har hørt, eller spørsmål de trenger å arbeide videre med.</p>	